

Özet Metin

Eğitime Bakış: OECD Göstergeleri - 2003

Overview

Education at a Glance: OECD Indicators - 2003 Edition

Turkish translation

Bu özet metinler, OECD yayınlarının kısaltılmış çevirileridir.
Bunları ücretsiz olarak OECD Sanal Kitabevinden temin edebilirsiniz:
www.oecd.org/bookshop/

Bu Özet Metin resmi bir OECD çevirisi değildir.

ORGANISATION FOR ECONOMIC CO-OPERATION AND DEVELOPMENT

EKONOMİK İŞBİRLİĞİ ve KALKINMA ÖRGÜTÜ

Eğitime Bakış: OECD Göstergeleri - 2003

Temel Bulgular

Başlıklara yansıyan birçok temel ekonomik gösterge, günden güne dalgalanmalar gösterir. Çok az istisna dışında, yorumcular ekonomik politikaların başarılı olup olmadığını çeyrek yılın verilerine ya da yıllık büyüme oranlarına bakarak tartarlar. Eğitim konusunda aynı şekilde heyecanlanmak daha zordur, çünkü gerek politikaları, gerekse performansı ölçen göstergeler son derece yavaş bir hızda seyrediyor. Çocuklarımızın okuma, matematik ya da fen bilgisi performansı hakkında bir başlığın, insanların hemen dikkat kesilmesine neden olabileceği doğrudur. Ama bu konuların üstüne gitmeye yönelik politikaların meyve vermesi beş ya da on yıl, hatta bir kuşak alabilir. Bu yıl ortaokuldan mezun olan çocukların eğitimine ilişkin sonuçların 1990 yılı dolaylarında bu çocuklar okula başladıklarında, belki de öğretmenlerinin 1960'larda eğitim gördüğü sınıflarda, almış oldukları eğitimden etkilendiği düşünüldüğünde, bu şaşırtıcı değildir.

Ancak, kamu ve özel sektör harcamaları göz önünde bulundurulduğunda, eğitim OECD içinde GSMH'den %5,9 pay almakla kalmamakta, aynı zamanda günümüz bilgi toplumunun temel kaynaklarından biri olmaktadır. Dolayısıyla, eğitimin nasıl bir performans gösterdiğine daha yakından bakmamız gerekmez mi? OECD'nin buna yanıtı, on yılı aşkın süredir bazı uzun vadeli eğilimlerin izlenmesini olanaklı kılmak amacıyla karşılaştırılabilir veriler kullanarak güvenilir eğitim göstergelerinin toplanması olmuştur. Son sayısı yeni yayınlanan "Eğitime Bakış" adlı yıllık araştırma çalışması özeti, evet, değişimin yavaş olduğunu doğrulamakta, ama değişimin yönü hakkında da net bir gösterge vermektedir.

2000/2001 yılındaki bazı temel veriler 5 ya da 10 yıl öncesinin göstergeleriyle karşılaştırıldığında, birçok şey tanıdık geliyor. Harcama seviyelerini ele alalım. 19 OECD ülkesinden 14'ünde, eğitim kurumlarına yapılan kamu ve özel sektör harcamaları, 1995-2000 yılları arasında reel olarak %5'ten fazla arttı, ama 1990'ların başındaki durumun tersine, eğitim kurumlarındaki harcamalarda görülen bu artışlar ulusal gelirdeki artışın gerisinde kalmaya eğilim gösterdi. Danimarka ve İsveç, kamu kaynaklarından eğitim sistemlerine en çok harcama yapan ülkeler (sırasıyla GSMH'nin %6,4 ve 6,3'ü) olmaya devam ediyorlar. Gerek AB içinde, gerekse ABD'de kamu harcamaları GSMH'nin %4,8'ini oluşturuyor, ancak eğitime yapılan büyük miktarlardaki özel sektör harcamaları (üçüncü kademe eğitim denilen üniversite öğrenimi için %1,8 ve ilk ve ortaöğretim için %0,4) ABD'de eğitim kurumlarına yapılan toplam harcamayı (AB içindeki %5,3 oranına karşılık) %7,0'a çıkarıyor ve bu ülkeyi en çok harcama yapan ülkeye yaklaşıyor. Artık bu ülke, yine üçüncü kademe eğitimde önemli miktarda özel sektör harcamasının bulunduğu Kore'dir. Japonya ise, ortalamanın üzerinde olan (%1,2) özel sektör harcamaları hesaba katıldığında bile, mütevazı (%4,6) harcama yapmaktadır.

Kayıt düzeylerinin tablosu daha çok değişmiştir. Daha önceki 1990 yılı göstergeleri, Avrupa ülkelerinin erken çocukluk dönemi eğitiminde daha yüksek bir katılım eğiliminde olduklarını, ancak bunların ABD, Kanada ya da Avustralya'dan daha küçük bir yüzdesinin üniversite diplomaları almak için eğitime devam ettiklerini gösteriyordu. Ne var ki, bu durum değişmiş bulunuyor. Özellikle, Britanya ve bazı Kuzey ülkeleri dahil, bir dizi Avrupa ülkesi, artık gençlerinin üçte birinden fazlasına üniversite seviyesinde eğitim veriyorlar. Günümüzdeki giriş oranları, üniversite seviyesindeki eğitimin genişlemeye devam edeceğine işaret ediyor: 2001 yılındaki her on orta öğrenim ya da meslek lisesi mezunundan dördünün yaşamları sırasında lisans eşdeğeri ya da daha yüksek bir üniversite seviyesi diploma verilen üçüncü kademe programlarına devam etmesi muhtemel olup, Yeni Zelanda, Finlandiya, İsveç, Polonya ve Avustralya'da üçte ikiden çoğu böyle yapmaktadır. Bu durum eğitim finansmanı üzerinde önemli bir baskı yaratmış ve 22 OECD ülkesinden sekizinde üçüncü kademe eğitim kurumlarına yapılan harcamalar kayıtlardaki artışa ayak uyduramayıp gerçekte üçüncü kademedeki öğrenci başına düşen harcama 1995 yılından beri reel olarak azalmıştır.

İşgücünün eğitim düzeyine gelince, bu tür kaymalar ancak tedrici bir etkiye sahiptir. Örneğin, 10 yıl önce gençler arasındaki mezuniyet oranında artış olması, şu anda çalışma yaşında bulunan kişilerin yaklaşık dörtte birini etkilemiş olacaktır. Bununla birlikte, Grafik 1'de, bazı ülkelerde diplomalı gençlerin oranında bir hayli hareketlilik olduğu görülmektedir. 25-34 yaşlarındakiler arasında üçüncü kademe eğitim sahipliği her yerde, ama özellikle 1991 yılından beri çift rakamlı artış oranları görülen ve ABD'yi yakalamış ya da yakalamak üzere olan Avustralya, Belçika, Kanada, Fransa, İrlanda, Kore, Norveç, İspanya, İsveç ve Britanya'da daha bir hızla artıyor. Gerek Almanya, gerekse Britanya'da, 1990'lı yılların başında 25-34 yaşlarındaki gençlerin beşte biri yükseköğretim diplomalı iken ve Almanya'da bu durum fazla değişmezken, Britanya'daki oran şimdi üçte bire yaklaşıyor. Bu durum, Almanya'nın yükseköğretime geçişin arttırılmasında zorluklarla karşılaştığına işaret etmektedir, ancak halen devam etmekte olan, tek blok halindeki beş ya da altı yıllık diploma programlarının yerine çok aşamalı bir diploma sistemi getirmeye yönelik reform çabaları, önümüzdeki yıllarda bu tabloyu değiştirebilir. Ne ki, bu verilerin sadece tam üniversite diplomalarını değil, daha alt seviyedeki çeşitli diplomaları da içeren "üçüncü kademe" eğitimi ölçtüğüne dikkat edilmelidir. Bu türden daha alt düzeydeki diplomalar, özellikle Japonya'da çok yaygın olup, bu durum üçüncü kademe eğitim oranının Japonya'da yüksek olmasının başlıca nedenidir.

Eğitim sistemlerinin sürekli genişlemesinin yanı sıra, birkaç özellik daha göze çarpmaktadır.

1990'lar kadınların eğitim seviyesi bakımından erkekleri geçtikleri on yıldır. Artık genç kızların OECD ülkelerinin çoğunda üniversite seviyesindeki kurumlardan lisans diplomaları alma olasılığı daha fazladır: Yalnızca üç ülkede (Japonya, İsviçre ve Türkiye) genç erkekler için bu olasılık önemli oranda daha fazladır. Geçmişte, tipik olarak yükseköğretime erkekler daha çok giriyorlardı ve daha önceki göstergeler 1990 yılında mukayese edilebilir verilerin bulunduğu ülkelerin yarısında hâlâ erkeklerin üniversite seviyesindeki mezuniyet oranlarının kızlardan daha yüksek olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, eğitim ve kariyer tercihlerinde cinsiyet farklılıkları devam etmekte olup, genç erkekler hâlâ üniversitede fizik, matematik ve mühendislik tabanlı programları tercih ederlerken, genç kızlar ise toplumsal bilimler, sağlık ve eğitimle ilgili programları seçmektedirler: Kızlar, beşeri ilimler, sanat, eğitim, sağlık ve sosyal hizmet dallarında, üniversite seviyesindeki mezunların ortalama üçte ikisinden çoğunu oluştururken, bu oran matematik ve bilgisayar dallarında üçte birden az, mühendislik, makine ve inşaat dallarında dörtte birin altındadır. Erkeklerin doktora gibi daha yüksek araştırma diplomaları alma olasılıkları da kızlardan daha fazladır. 2000 yılında OECD'nin 15 yaşındaki gençlerin performanslarıyla ilgili "PISA" anketine katılan 43 ülkenin tek tek hepsinde kızların 15 yaşına geldiklerinde okumada daha iyi oldukları da görülmüştür. Bu ülkelerin

yaklaşık yarısında erkek çocukların matematikte önde olmaya devam ettikleri, ancak aradaki farkın çok az olduğu, fen bilgisinde ise bazı önemli farklılıklar bulunduğu görülmüştür. PISA anketine katılan 43 ülkenin 40'ında, 15 yaşındaki kız çocukların gelecekteki meslekleri konusunda erkek çocuklardan daha yüksek beklentileri olduğu da belirtilmiştir. Ancak, üniversitelerdeki mevcut mezunların tablosunu yansıtan şekilde, erkek çocukların kariyer beklentileri çok daha fazla fizik, matematik ya da mühendislikle ilgili olurken (erkeklerin ortalama %18'sine karşılık kızların yüzde 5'i), kızların beklentileri daha çok hayat bilimleri (biyoloji, botanik, zooloji) ve sağlıkla ilgili meslekler olmuştur (kızların %20'sine karşılık erkek çocukların yalnızca %7'si).

Okulların 1990 yılına göre bugün en açık bir şekilde daha farklı görüldükleri alan, bilişim ve iletişim teknolojisinin kullanılmasıdır. 1990 yılında henüz liselerin çoğunda eğitim amacıyla temel bilgisayar sistemleri uygulamaya konulmamıştı; bugün, hemen bütün okullarda bu gerçekleştirilmiş olup, çoğunda İnternet ve e-posta iletişimine bu on yılın sonuna kadar geçilmiş olacaktır. Ancak, bu yılın *Eğitime Bakış* çalışmasında görüldüğü üzere, yeni teknolojilerin uygulamaya konması homojen olmaktan uzak kalmıştır. Grafik 2'de görüldüğü üzere, Belçika (Flaman Kesimi), Danimarka, Finlandiya, Fransa ve İsviçre gibi bazı ülkeler bilişim ve iletişim teknolojilerini liselerde daha erken uygulamaya koyarken, İtalya, Kore ve İspanya gibi ülkeler bunu çok daha sonraları gerçekleştirdi.

Genel olarak, erken davranan ülkeler aynı zamanda bugün buna cömertçe kaynak ayıran ülkeler olmakla birlikte, Kore buna aykırı bir örnek oluşturarak bu alanda yatırım yapmaya çok yeni başlayan bir ülke olmasına karşın şu anda OECD ülkeleri arasında bilgisayar başına düşen öğrenci sayısı bakımından en düşük orana sahip bulunuyor. Bununla birlikte, bilgisayarların kullanıma sunulması tek başına bunların etkin kullanımını garanti etmez. Araştırma yapılan 14 ülkede, lise öğrencilerinin ortalama %63'ü, okul müdürlerinin belirttiğine göre, öğretmenlerin bilgi ve becerilerinin yetersiz kalmasının bilişim ve iletişim teknolojilerinin başarıyla uygulanmasının önünde bir engel oluşturduğu okullarda okumaktadırlar. Bu oran, Fransa ve Norveç'te %75'i bulmakta, hatta daha da aşmaktadır.

Birlikte ele alındığında, bu göstergeler, hangi eğitim sisteminin en iyisi olduğu yolunda hep sorulagelen şu soruya tek ve kesin bir yanıt elbette veremez. Ama bu alanda politikalar oluşturmakla yükümlü kimselere önlerindeki dönemlerde yatırımlar ve iyileştirmeler yapılması gereken alanların tespit edilmesi için bir araç sunar. Dahası, bu göstergeler, her bir ülkenin bu alanda gösterdiği ilerlemeyi başkalarının performansını ile karşılaştırmalı olarak izlemesine, böylelikle eğitim sistemlerimizin geliştirilmesine yardımcı olan gitgide daha yararlı uluslararası mukayese olanakları sağlar.

Bu yılın araştırma çalışmasındaki öbür önemli bulgular arasında şunlar yer alıyor:

Öğretmen açığı

- Araştırma yapılan 14 OECD ülkesinde, okul müdürleri tarafından 2001/2002 ders yılı başında liselerdeki (tam gün eşdeğeri) öğretmen kadrolarının ortalama %12'sinin boş olduğu bildirilmiştir. Öğretmen açığının en çok hissedildiği derslerin, bilgisayar, matematik, yabancı diller, fen bilgisi, ve teknoloji olduğu; sanat, beden eğitimi, sosyal bilgiler ve dil bilgisi derslerinde ise açığın çok daha az olduğu belirtilmiştir.
- Okul müdürlerine göre, yine aynı 14 ülkede, tam gün çalışan öğretmenlerin ortalama %14'ü, yarım gün çalışan öğretmenlerin ise %31'i günümüzün resmi yeterlilik koşullarını tam olarak karşılamıyorlardı.
- Belçika (Flaman Kesimi), Danimarka, Macaristan, Norveç ve İsveç'te, liselerde yeni öğretmenlerin işe alınması genellikle okulun sorumluluğunda olmakla birlikte, İtalya, Portekiz ve

İspanya’da, lise öğrencilerinin dörtte biri ya da daha az bir bölümü okul müdürleri tarafından bunun okulun sorumluluğunda olduğunun belirtildiği okullarda kayıtlı bulunuyordu.

- Öğretmen açığı önümüzdeki yıllarda öğretmenlerin önemli bir bölümünün emekli olduğunda daha ciddi bir boyut alabilir: 19 OECD ülkesinden 15’inde, ilkokul öğretmenlerinin çoğu en az 40 yaşında olup, Almanya, İtalya ve İsveç’te, öğretmenlerin üçte birinden fazlası 50 yaşının üzerindedir. 1998 yılı ile karşılaştırıldığında, ortaöğretimde 50 ve üzeri yaştaki öğretmenlerin oranı ortalama yüzde 1,8 ve Finlandiya, Almanya, İrlanda ve Britanya’da yüzde 4’ten fazla artmıştır.

Öğrencilerin öğrenim koşulları ve öğretmenlerin çalışma koşulları

- İlköğretimdeki ortalama sınıf büyüklüğü 22 öğrenci olmakla birlikte, bu rakam ülkeden ülkeye değişiklik gösterip sınıf başına düşen öğrenci sayısı Kore’de 36 iken, Yunanistan, İzlanda ve Lüksemburg’da bu rakamın yarısıdır.
- 9-11 yaşlarındaki öğrenciler, OECD ülkelerinde ortalama olarak, sınıfta yılda 813 saat zorunlu öğretim süresine ve yılda 840 saat hedeflenen öğretim süresine sahip olurken, 12-14 yaşlarındaki öğrenciler yılda yaklaşık 100 saat daha fazla ders görmekte-dir. Bu ülkelerde ortalama olarak, eğitim dilinde okuma-yazma, matematik ve fen bilgisi, 9-11 yaşlarındakilerin zorunlu ders programlarının yaklaşık yarısını, 12-14 yaşlarındakilerin ise %41’ini oluşturmaktadır. Okulların, yerel ve bölgesel makamların ders programı içeriğini ve zaman çizelgelerini ne derece belirleyebildikleri ülkeden ülkeye çok değişmektedir.
- Ortaokul öğretmenlerinin kariyerlerinin ortalarında aldıkları maaşlar, satın alma gücü paritesi bakımından, Macaristan ve Slovak Cumhuriyeti’nde 10.000 USD altında kalırken, bu rakam Almanya, Japonya, Kore, İsviçre ve ABD’de 40.000 USD ve üzerine çıkmaktadır. Ancak, ortaöğretimdeki öğretmenlerin kazancı, lisans ya da üzeri üniversite diploması olan yöneticiler, inşaat mühendisleri ve şehir planlama uzmanlarından genellikle daha düşüktür.
- 1996-2001 yılları arasındaki beş yıllık dönemde, öğretmenlerin maaşları genellikle, Çek Cumhuriyeti, İtalya, Japonya, Meksika ve Yeni Zelanda dışındaki ülkelerde, kişi başına düşen GSMH’den daha yavaş artmıştır.
- OECD ülkelerinde devlet ilkokullarındaki öğretmenlerin yıllık ders saati ortalama 792 saat olmakla birlikte, bu rakam 605 ile 1.139 saat arasında değişmektedir. OECD ülkelerinde ortaokullardaki öğretmenlerin ortalama ders saati ise 714 saat olup bu rakam 553 ile 1.182 arasında değişmektedir. Öğretmenlerin çalışma süresiyle ilgili düzenlemeler ülkeden ülkeye değişmektedir. Çoğu ülkelerde, resmi olarak öğretmenlerin belirli bir saat çalışmaları zorunlu olmakla birlikte; diğerlerinde yalnız haftalık ders saati belirtilmektedir.

Öğrencilerin sınır ötesi hareketliliği

- 1998-2001 yılları arasında, OECD bölgesinde kayıtlı yabancı öğrencilerin sayısı %16 arttı.
- OECD bölgesinde okuyan bütün yabancı öğrencilerin %71’ini beş ülke (Avustralya, Fransa, Almanya, Britanya ve ABD) almaktadır.
- OECD ülkelerinden gelen öğrenciler arasında, mutlak sayılar ele alındığına en büyük grupları Yunanistan, Japonya, Kore ve Türkiye’den gelen öğrenciler oluşturmaktadır. OECD dışı ülkelerden gelen en büyük yabancı öğrenci gruplarını ise Çin ve Güneydoğu Asya’dan gelenler oluşturmaktadır.

Öğrenci performansı ile ilgili etmenler

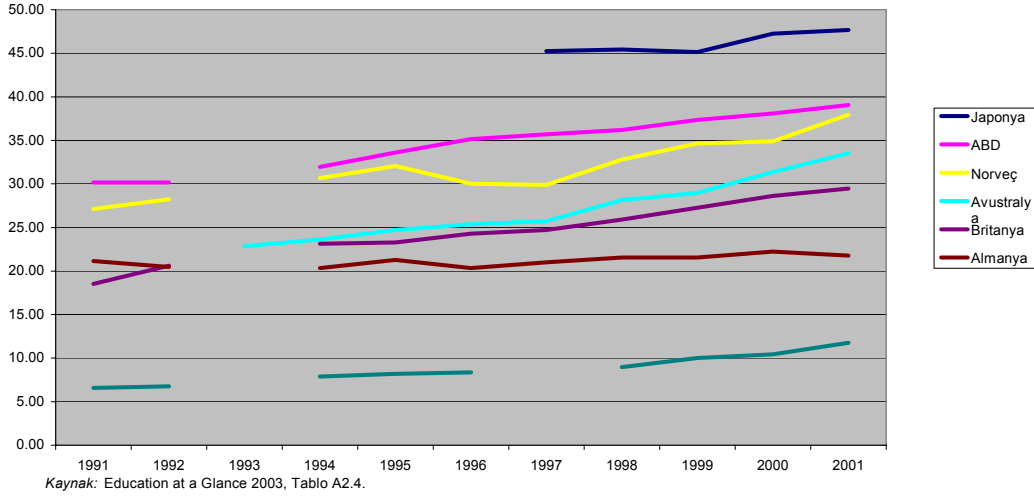
- Öğrencilerin kendi öğrenimlerini ne ölçüde izledikleri, okuma becerilerindeki performanslarıyla yakından bağlıdır. Ayrıca, öğrencilerin bir hedefi gerçekçi bulup bulmamaları, bunu başarmak için gereken kaynaklara sahip olup olmadıkları ve bunu uğrunda enerji harcamaya değer bulup bulmamaları da okuma becerilerindeki öğrenci performansını belirleyen güçlü etkenlerdir.
- Çok çeşitli konularda yazılı materyaller okuyan 15 yaşındaki öğrencilerin, okudukları yazılı materyaller sınırlı olan öğrencilere göre okuma konusunda daha yetkin olmaları şaşırtıcı değildir. Her gün – okul tarafından belki edebiyat kitaplarından daha az değer verilen – dergi, gazete ve çizgi roman okumakla meşgul olmanın, en azından bazı kültürel bağlamlarda, yetkin bir okuyucu haline gelmenin verimli bir yolu olduğu görülmektedir.
- Okuma konusunda sadece öğrenci performansı değil, aynı zamanda genel olarak okuma meşguliyeti, ülkeden ülkeye çok değişmekte olup bu konudaki uçların üst tarafında Finlandiya, alt tarafında ise, Belçika, Almanya ve İspanya yer almaktadır. Ortalama olarak, kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre önemli oranda daha fazla okumakla meşgul oldukları görülmektedir. Hemen bütün ülkelerde, kız öğrenciler erkek öğrencilere göre, okurken daha bir kendilerini bulmakta ve bunu içselleştirmekte, bu durum matematikte ise tersine dönmektedir.
- Mesleki statüleri en alt basamaklarda olmakla birlikte okumaya kendini daha çok veren anne-babaların on beş yaşlarındaki çocukları, mesleki statüleri üst ya da orta basamaklarda olmasına karşın okumakla pek meşgul olmayan anne-babaların çocuklarından okuma konusunda daha iyi skorlar elde etmektedirler. Anne-babalarının mesleki kökenlerinden bağımsız olarak, okumakla daha çok meşgul olan bütün öğrenciler, ortalama olarak okuryazarlık becerilerinde OECD ortalamasının önemli oranda üzerinde skorlar elde etmektedirler.
- Eğitim kurumlarına yapılan harcamaların daha düşük olmasından otomatik olarak eğitim hizmetlerinin kalitesinin daha düşük olduğu sonucuna varılamaz. Örneğin, ilk ve ortaokul kademelerinde öğrenci başına eğitim harcaması orta düzeyde olan Avustralya, Finlandiya, İrlanda, Kore ve Britanya, 15 yaşındaki öğrencilerin temel derslerde en yüksek performans düzeylerine sahip oldukları OECD ülkeleri arasındadır.

Eğitim yatırımlarının getirileri

- OECD ülkelerinin çoğunda işgücüne katılım oranları eğitimi düzeyi ile birlikte artmaktadır. Çok az sayıdaki istisnalar olmakla birlikte, üçüncü kademe eğitimi mezunlarının katılım oranı lise mezunlarından belirgin biçimde daha fazladır. Erkeklerin katılım oranları arasındaki fark, özellikle lise mezunları ile lise diploması olmayanlar arasında fazladır.
- Lise düzeyi altındaki kadınların işgücüne katılım oranı özellikle düşüktür. Dördü dışındaki bütün ülkelerde, üçüncü kademe eğitimi görmüş kadınların katılım oranı %80'e yaklaşmakta ya da geçmekte, ancak biri dışında bütün ülkelerde erkeklerin oranının altında kalmaktadır.
- Eğitim ve gelir son derece birbirine bağlıdır. Lise ile orta sonrası ve üçüncü kademe öncesi eğitimi birçok ülkede kırılma noktasını oluşturmakta, bunun ötesinde görülen ek eğitim özellikle yüksek prim sağlamaktadır. Bütün ülkelerde, üçüncü kademe eğitimi mezunlarının gelirleri, lise ile orta sonrası ve üçüncü kademe öncesi eğitimi mezunlarından önemli oranda daha fazladır. Üçüncü kademe ve lise eğitimi arasındaki gelir farklılıkları, genellikle lise ile orta ya da daha aşağı eğitim kademeleri arasındaki gelir farklılıklarına kıyasla daha göze çarpıcıdır.

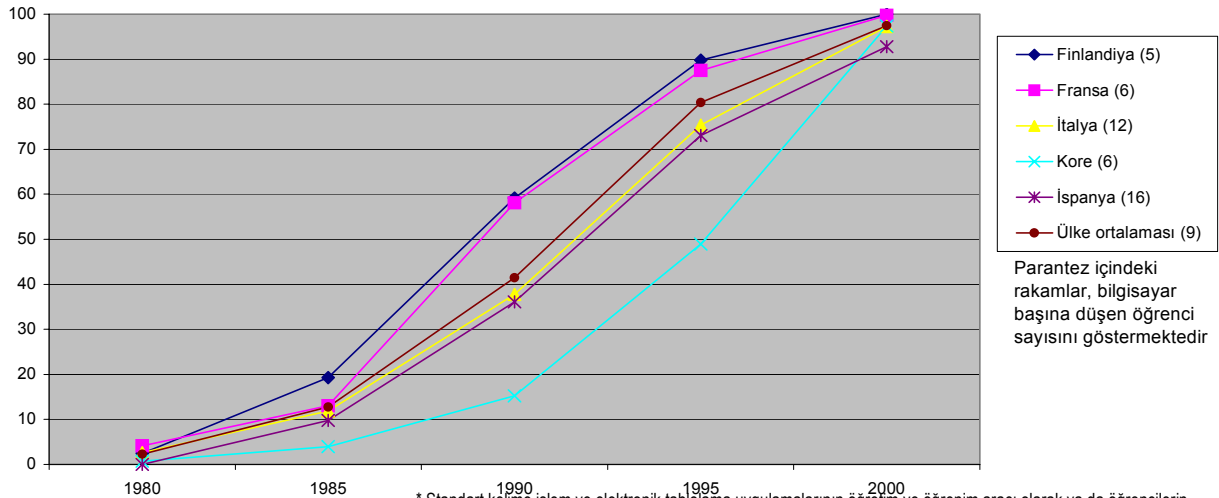
- Ekonomik büyümede itici faktörlerin analizi, OECD ülkelerinin çoğunda kişi başına düşen GSMH artışının en azından yarısının emek verimliliğinin artmasından kaynaklandığını göstermektedir. Emek verimliliği birkaç yolla artırılabilir ve bu denklemde, yalnız toplam çıktıyı verimli girdiler stokuna bağlayan bir girdi olarak değil, aynı zamanda teknolojik ilerleme hızının belirleyici etkeni olarak insan sermayesi merkezi bir rol oynar. OECD bölgesinde ek bir eğitim yılının ekonomik çıktı üzerindeki tahmini uzun vadeli sonucu %6 dolayındadır.

25-34 yaş arası nüfusta üçüncü kademe eğitim diploması olanların yüzdesi (seçilmiş ülkeler)

Grafik 1: 25-34 yaş arası nüfus içinde üçüncü kademe eğitim diplomaları bulunanların (seçilmiş ülkeler)

Bilgisayar uygulamaları bulunan liselere devam eden öğrencilerin yüzdesi*, gösterilen yıllarda (ve 2000 yılında bilgisayar başına düşen öğrenci sayısı)

Kaynak: Education at a Glance 2003, Tablo D3.1.

Grafik 2: Bilgisayar uygulamaları bulunan liselere devam eden öğrencilerin yüzdesi*, gösterilen yıllarda (ve 2000 yılında bilgisayar başına düşen öğrenci sayısı)

* Standart kelime işlem ve elektronik tablolaştırma uygulamalarının öğretim ve öğrenim aracı olarak ya da öğrencilerin öğreniminin planlanması, organizasyonu ve değerlendirilmesi için uygulamaya konduğu okullarda.

Yayının İngilizce aslının içindekiler tablosu

Giriş

Eğitime Bakış – 2003
İçindekiler ve önemli başlıklar
Ek kaynaklar

Okuyucu kılavuzu

Bölüm A: Eğitim kurumlarının verimi ve öğrenimin etkisi

- A1 Güncel lise bitirme oranları ve yetişkin nüfusun durumu
- A2 Güncel üçüncü kademe bitirme ve ayakta kalma oranları ve yetişkin nüfusun durumu
- A3 Mezunların öğrenim gördükleri alanlara göre dağılımı
- A4 4. sınıf öğrencilerinin okuma becerileri
- A5 15 yaşındakilerin okuma becerileri
- A6 15 yaşındakilerin matematik ve fen bilgisi becerileri
- A7 Öğrenci performansında okullar arasında görülen farklılıklar
- A8 15 yaşındaki okuyucuların profilleri
- A9 15 yaşındakilerin okuma ile meşgul olmaları
- A10 15 yaşındakilerin öğrenimlerine kendilerinin düzen vermeleri
- A11 Öğrenci performansında cinsiyet farklılıkları
- A12 İşgücüne katılımın eğitim düzeyine göre dağılımı
- A13 15-29 yaşlarında eğitimde, işte ve işsizlikte geçeceği tahmin edilen yıllar
- A14 Gelir ve eğitim durumu
- A15 Eğitimin getirileri: İnsan sermayesi ile ekonomik büyüme arasındaki bağlar

Bölüm B: Eğitime yatırılan mali ve insan kaynakları

- B1 Öğrenci başına düşen eğitim harcaması
- B2 Eğitim kurumlarına yapılan harcamaların GSMH içindeki payları
- B3 Eğitim kurumlarına yapılan kamu ve özel sektör yatırımlarının karşılıklı oranları
- B4 Toplam kamu eğitim harcamaları
- B5 Kamu sübvansiyonları aracılığıyla öğrenciler ve ailelere verilen destek
- B6 Eğitim kurumlarına yapılan harcamaların hizmet ve kaynak kategorilerine göre dağılımları

Bölüm C: Eğitime giriş, katılım ve ilerleme

- C1 Okul beklentileri ve kayıt oranları
- C2 Üçüncü kademe eğitime giriş ve tahmini öğrencilik yılları ve ortaöğretime katılım
- C3 Üçüncü kademe eğitimde yabancı öğrenciler
- C4 Genç nüfusun eğitim ve iş durumu
- C5 Eğitim düzeyi düşük genç nüfusun durumu

Bölüm D: Öğrenim ortamı ve okulların organizasyonu

- D1 İlk ve ortaöğretimde öğrenciler için hedeflenen toplam öğretim süresi
- D2 Sınıf büyüklüğü ve öğrenci-öğretmen oranı
- D3 Öğretmenler ve öğrenciler tarafından bilişim ve iletişim teknolojilerinin kullanımı
- D4 Öğretmen eğitimi ve öğretmenlerin mesleki gelişimi

- D5 Devlet ilk ve ortaokullarındaki öğretmen maaşları
D6 Öğretim süresi ve öğretmenlerin çalışma süresi
D8 Öğretmelerin ve eğitimde çalışan personelin yaş ve cinsiyete göre dağılımı

**Bu Özet Metin, aslı aşağıdaki İngilizce ve Fransızca isimler altında
yayınlanan bir OECD yayınının kısaltılmış çevrisidir:
Education at a Glance: OECD Indicators - 2003 Edition
Regards sur l'éducation: les indicateurs de l'OCDE - Édition 2003
© 2003, OECD.**

Web sayfası: www.oecd.org/edu/eag2003

OECD yayınları ve Özet Metinleri www.oecd.org/bookshop/ adresinden temin edilebilir

*Sanal Kitabevi ana sayfasındaki "Title search" (yayın arama) kutusu içine
"overview" (özet metin) girin ya da kitabın İngilizce ismini yazın
(Özet Metinler kitabın İngilizce aslı ile bağlantılıdır).*

*Özet Metinler, OECD Halkla İlişkiler ve İletişim Müdürlüğü'nün Haklar ve Çeviri birimi tarafından hazırlanmıştır.
e-posta: rights@oecd.org / Faks: +33 1 45 24 13 91*

© OECD, 2003

Bu *Özet Metin*, OECD telif hakkı ve yayının aslının ismi belirtilmek koşuluyla çoğaltılabilir.